Ao. 1856. **No. 140.**

Donderdag **20 November.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 19 November 1856.

Alzoo de navolgende personen van het Gouvernement hebben verzocht om in pacht te bekomen, de na te melden Erven, als:

Lodewijk Neede, het Erf aan den *Gemeenen Landsweg*, bekend onder La. F. No. 30.

A. G. Meeuwen, het Erf gelegen als voren, op de generale schetskaart bekend onder No. 354.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op bedoeld erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 19 November 1856.

Alzoo B. G. Zout, van het Gouvernement heeft verzocht om een perceel land gelegen aan de Noordzijde van het *Molenpad*, hebbende eene facie van *een* en diepte van *drie* kettingen, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen, zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den July 1846 G. B. e. a. No. 8.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

19 Nov. Van het slavenkind *Alfred Johan*, geboren in 1856, zoon van *Frederika*, toebehoorende aan C. H. Galwey (nu boedel).

» » Van den slaaf *Andries*, geboren in 1833, zoon van *Henriette*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. P. C. van de Lande.

» » Van de slavin *Henriette*, geboren in 1827, dochter van *Rebecca*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. Louiszoon.

» » Van den slaaf *Richard*, (wiens onderdom onbekend is), zoon van *Maria Barbara*, genaamd *Clementina*, toebehoorende aan C. Ringeling geb. de Veer.

19 Nov. Van de slavin *Henrietta*, geboren in 1816, dochter van *Judith* en hara kind *Adriaan*, geboren in 1841, toebehoorende aan L. Swenneke.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden **VRIJDAG** den 21n. dezer, des middags ten 12 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* per de Schroefstoomboot *Paramaribo*, te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 15 November 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

DONDERDAG den 20sten November zal door Z. E. den Heer Gouverneur *geene* **AUDIENTIE** worden verleend.

Paramaribo, den 19 November 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,
F. P. KAMERLING.

Transporten.

(14845) Den 17den November 1856. M. Bassano en S. Bassano voor den boedel E. van Bassano aan J. W. Fleming, van het bloote Erf aan de *groote Hof straat*, N. W. La. D No. 145b O. W. La. D No. 672.

Idem: H. E. Gollenstede aan A. M. Altenberg, van het Huis en Erf benevens de daarop staande achtergebouwen aan de *Hof straat*, N. W. La. E No. 162, O. W. La. D No. 741.

Paramaribo, den 17 November 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(14234) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* zijn gedevolveerd de onderstaande boedels als:

Van David Pierre de Mesquita, den 18 Mei 1854 en

» Jan Hendrik Geursman, den 9 October 1856.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren derzelven opgeroepen, om aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 19 November 1856.

De Curator,
CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

[14235] Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel van Johanna Carolina Fijth, (waarin is gevonden de boedel van Gerrit Overeem), den 30sten October 1856.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren derzelven opgeroepen, om aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne als bij art. 14 en 16 van het reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 19 November 1856.

De Curator,
CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

Op VRIJDAG den 21n. dezer, des voormiddags ten 9 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiek doen verkoopen:

De goederen gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als:

Petro M. Wedde, Fredrik Parker, Samuel J. L. Kanteman, Amelia Tijps, Wm. G. van Ommeren, Elia C. Nehoca, Betje van Mechar, Anthonie Valkenburg, Joha. Treklots, Joseph C. Weitzel en Carolina L. Kester en die van de minderjarige W. Johnstone.

En vermits in die boedels tot dusver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 19 November 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(14236) Tegen den gewonen *Interest* en onder voldoende *Zekerheid*, te bekomen bij het *Wees Departement* de som van *DRIE DUIZEND VIJF HONDERD GULDEN*, aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 19 November 1856.

De Weesmeester,
CHs. LIONARONS.

[14237] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 5n. December 1856 (*in plaats van den 28sten November*) publiek bij executie verkoopen:

De plantaadje **SARAH** cum annexis, gelegen in *Coronie*, tusschen de plantaadjen *Burnside* en *Leasowes*, aankomende John Bent (nu boedel.)
Paramaribo, den 19 *November* 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

VERSLAG
VAN DE VERRIGTINGEN
DER
Oost en West-Indische Opvoedings Maatschappij
IN HET JAAR 1855.

(*Vervolg en slot van ons vorig No.*)

In de plaatsing der pupillen werden, gedurende het jaar 1855, eenige wijzigingen noodzakelijk geoordeeld, waarvan het gevolg was dat, op het einde van dat jaar, 24 van de 28 pupillen het huisselijk verkeer bij fatsoenlijke familiën genoten; twee zich op eene kostschool bevonden, en de twee overigen op kamers woonden.

Zeer aanmerkelijk vermeerderden de aanbiedingen van geschikte personen in verschillende steden van het vaderland, om pupillen bij zich te huisvesten, en in het dagelijksch verkeer op te nemen, zoo de maatschappij ten dezen aanzien geene bezwaren heeft te voorzien.

Op ultimo December 1855 waren de 28 pupillen woonachtig:

te *Delft* 15.
» *Voorburg* 1.
» *'s Gravenhage* 3.
» *Leiden* 3.
» *Amsterdam* 3.
» *Gouda* 2.
» *Deventer* 1.

Aan de akademie te *Delft* genoten onderwijs 9 pupillen.
» het athenaeum » *Deventer* 1
Op gijmnasiën 5
» lagere scholen 11
In de fabrieken van de HH. van Vlissingen en van Heel 2

Wat het gedrag, den ijver en daarmede in zeer naauw verband staande vorderingen der pupillen betreft, kan de commissie van beheer zich gedragen aan hetgeen hieromtrent, in het vorig jaarlijksch rapport, gezegd is. Indien ten dezen opzigte eenigzins belangrijke bezwaren worden ondervonden, ligt de oorzaak meestal daarin, dat de kinderen te laat uit *Indië* naar *Holland* zijn overgezonden. In de eerste levensjaren behoort een kind eene beschaafde taal zuiver en grondig aan te leeren, niet alleen om alle studie van andere talen in volgende jaren te vergemakkelijken, maar vooral om de behoorlijke ontwikkeling van het bevattings- en denkvermogen te bevorderen. De ondervinding toont de groote moeijelijkheid, om een kind, dat tot zijn 10de of 12de jaar weinig anders dan het in vormen zoo gebrekkige Maleidsch heeft gehoord en gesproken, op lateren leeftijd een duidelijk begrip te geven, van het zamenstel eener meer beschaafde taal. Eene vroege overzending wordt derhalve beschouwd als nuttig voor eene goede ontwikkeling der verstandelijke vermogens, (waartoe ook, in den regel, het drukkend klimaat van *Indië* weinig dienstig moet worden geacht) en ter voorkoming van latere moeijelijkheden bij de voortzetting van het onderwijs.

De gezondheidstoestand van de pupillen was in het jaar 1855 over het algemeen gunstig; alleen werden te *'s Hage* en *Delft* enkelen door de toenmaals zeer sterk heerschende mazelen aangetast, doch ondervonden daarvan geene nadeelige gevolgen. —

Even als in het jaar 1854 heeft de opvoedingsmaatschappij gezorgd dat eenige der pupillen in de groote vacantie eene gepaste afwisseling genoten, door een klein reisje in een gedeelte van het vaderland. De heer Masthoff, onder wiens toezigt in het vorig jaar twaalf pupillen de provincien *Utrecht* en *Gelderland* bezochten, belastte zich weder met zoodanig geleide, en ging den 10den Julij met 13 pupillen op reis, om de provincie *Noord Brabant* en een gedeelte van *Zuid Holland* te bezoeken. Zij kwamen den 25sten Julij terug, en hadden het meest belangrijke van de plaatsen *Rotterdam*, *Moerdijk*, *Roosendaal*, *Breda*, *Ginneke*, *Princenhage*, *Etten en Leur*, *het Liesbosch*, *Oosterhout*, *Dongen*, *Reijen*, *Tilburg*, *Moergestel*, *Helvoirt*, *Oosterwijk*, *'s Hertogenbosch*, *Orthen* en eenige andere dorpen in oogenschouw genomen.

Het uitstapje heeft, met inbegrip van een klein geschenk, dat den heer Masthoff werd aangeboden, eene som van ƒ752.88 gekost, zoodat het aandeel van elken pupil ƒ57.915 bedroeg. De pupillen, die aan deze uitspanning hadden deel genomen, kwamen tevreden in hunne respectieve woonplaats terug. Eenige andere, vooral oudere, pupillen werden, in den vacantietijd in staat gesteld, om aan ontvangene uitnoodigingen tot logeren in andere plaatsen gevolg te geven, of eenige andere afwisseling en uitspanning te genieten.

Wat de uitgaven ten behoeve der pupillen in het jaar 1855 aangaat, kan de commissie van beheer tot haar genoegen vermelden, dat die kosten voor geen der pupillen beduidend hooger klommen dan de bedragen, waarin ouders of voogden de commissie verzocht hadden zich te houden. Verreweg de meeste ouders laten, in het aanwenden van wat hoogere of wat lagere sommen, eene vrijheid, die de taak der verzorging verligt. Voor slechts weinigen kan niet meer dan de in art. 7 der statuten genoemde minimum-bedragen worden besteed, die voor de zoodanigen dan ook weinig of niet werden overschreden.

De remises uit *Indië* werden zeer geregeld ontvangen, en de correspondentie met ouders en voogden in behoorlijke mate volgehouden. Eenige hunner vroegen aan de commissie van beheer om aan hunne kinderen of pupillen wegens de redenen van tevredenheid, die deze in alle opzigten gaven, buitengewone belooning te doen uitreiken, waaraan met omzigtigheid is gevolg gegeven. De commissie heeft zich echter mede verpligt gezien, om aan eenige weinige ouders te doen opmerken dat geschenken, buiten voorkennis van de commissie aan de kinderen overgezonden, zeer ligt ongunstig konden werken op den invloed, dien de leden der maatschappij op de hun vertrouwde pupillen behooren te hebben en te behouden; vooral, dewijl die ouders en voogden op zoo verren afstand niet weten kunnen of zoodanige geschenken niet juist zullen aankomen in een tijd, dat de maatschappij over de bevoorregte kinderen reden tot klagen hebben zou. Het is te voorzien dat dit bezwaar tegen eene overzending van geld of andere geschenken aan de pupillen zelve, buiten voorkennis van de commissie van beheer, zal worden begrepen. Deze heeft zich meermalen bereid verklaard om de wenken der ouders in acht te nemen en verzoeken in te willigen, voor zoover die niet strijdig zijn met de welbegrepen belangen der pupillen. De groote afstand van de ouders verhindert de bekendheid met den oogenblikkelijken toestand der kinderen, en deze zou somtijds eene toekenning van buitengewone belooningen minder raadzaam, ja schadelijk kunnen doen zijn.

Nog voor dat dit verslag wordt afgedrukt, zijn in het begin van het jaar 1856 drie pupillen, die reeds hier te lande aanwezig waren, onder de zorg en het beheer der opvoedingsmaatschappij overgenomen, hun nog jeugdige leeftijd en de voldoening aan alle eischen der statuten, deden het aanzoek om deze bemoeijingen onmiddellijke inwilliging erlangen.

Namens de commissie van beheer der Oost en West Indische opvoedings-maatschappij.
G. L. Baud, *Voorzitter.*
R. H. Arntzenius, *Secretaris.*
Delft, den 31sten Mei 1856.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

De *Times* deelt omtrent de Engelsch-Perzische kwestie de volgende berigten mede van zijne correspondenten te Bombay en Calcutta:

Terwijl Engeland bezig is zich te ontwapenen, houdt Britsch Indië, of een gedeelte van hetzelve, zich onledig met het maken van toebereidselen tot eenen oorlog. De geruchten van eene voorgenomene expeditie naar de Perzische golf, gedurende langen tijd ongegrond bevonden en met regt niet geloofd, zijn thans wederom opgewakkerd, en ontegensprekelijk waar.

Sedert de inneming van Herat door Prins *Yusuf*, hebben de inzigten van het hof van Teheran nopens die belangrijke stad, aanleiding gegeven tot twijfel en wantrouwen. Of de Perzische krijgsmagt werkelijk bezit van de plaats verkregen heeft of niet, is eene onzekerheid geweest, die nog bestaat:— maar dat de troepen vóór de stad en derzelver onmiddelijke nabijheid gelegerd zijn, met het onbewimpeld voornemen om dezelve, hetzij met geweld of door onderhandeling, te bezetten, schijnt zonder twijfel te zijn.

Volgens het met Engeland, in 1853, gesloten verdrag, heeft de Shah zich verbonden, Herat niet aan zijn land te annexeren; gevolgelijk verkrachtigt hij, — indien zijne tegenwoordige onderneming gelukt —, regtstreeks zijne aangegane verpligting. De heer Veron Smith heeft verklaard dat Engeland eene zoo in het oog springende schending van goede trouw niet onopgemerkt zal laten voorbijgaan. Het was, zoo als men zich welligt zal herinneren, in zijne aanspraak bij de aanbieding van het Indische budget, dat deze verklaring door den President van den raad werd afgelegd. De mail, welke weinige dagen daarna uit Engeland vertrok, bragt ons, naar men verzekert, eene depeche welke den last inhield, om onmiddellijk eene land- en zeemagt te organiseren, ten einde zich tegen den Shah te verzetten, ingeval zijne hardnekkigheid vijandelijkheden onvermijdelijk mogt maken. Dien ten gevolge zijn de onderscheidene Gouvernements-afdeelingen, naar mate van derzelver verschillende werkzaamheden ijverig bezig met het besturen en vergelijken van de verslagen en beschrijvingen der Perzische kust, het uitrusten van oorlog en transportschepen en het berekenen van het aantal, te bezigen troepen en krijgsmaterieel. Men veronderstelt dat niet minder dan 15,000 man troepen voor dien togt benoodigd zijn, om op eene groote schaal te opereren, en ofschoon Bombay alleen zulk een

leger niet kan leveren, konden Madras, Kurachee en de Punjaub het spoedig tot de vereischte sterkte brengen. De krijgsmagt van Bombay zal onder het bevel staan van den majoor-generaal Stalker, die tegenwoordig de noordelijke divisie kommandeert. Het is echter mogelijk dat de Shah, deze vijandige en oorlogzuchtige demonstratie vernemende, zijn leger aan de Afghansche grenzen zal doen terugtrekken, met verzekeringen van berouw over de overtreding van zijne verpligting en herhaalde beloften van voortaan zich van eenigen aanval te onthouden. Welke aanmoedigingen hij ook van zijnen Russischen bondgenoot moge ontvangen hebben toen die souverein met Engeland in oorlog was, zoo veronderstelt men nu, dat het hof van St. Petersburg deszelfs invloed aanwendt om eene verwikkeling met ons te vermijden. Daarenboven zullen de door de verbondene mogendheden in den laatsten oorlog verkregene goede resultaten en de ongunstige vredesvoorwaarden welke Rusland genoodzaakt was aan te nemen, ongetwijfeld bijgedragen hebben om het vertrouwen des Shahs op zijnen magtigen nabuur te schokken.

Hoe het ook zij, de ware staat van zaken zal echter later moeten blijken en de waarheid der berigten in de Indische bladen, aan het licht moeten komen. Volgens die uit Cabul, zou Herat door de Perzen bestormd geweest zijn met een verlies van 1500 man; doch de dagteekening der bestorming wordt niet opgegeven. Volgens de tijdingen uit Candahar, zoude Esa Khan het nog steeds in Herat uithouden, ofschoon zijne positie met iederen dag hagchelijker werd.

Latere berigten deelen omtrent de toebereidselen in Indie mede, dat de expeditie bestaan zal uit 5050 man troepen, behalve de zeelieden en mariniers die 1000 man zullen uitmaken, 14 stoombooten, waarvan 6 van tien tot vier 68ponders voeren, 10 zwaar gewapende kanonneerbooten, 4 schoeners en andere schepen voor het landen der troepen en ongeveer 20 a 24 transportschepen. Het eiland Karrock zal dadelijk in bezit genomen worden met het doel om genoeg water te bekomen. In alle magazijnen van het gouvernement is men druk bezig om de expeditie gereed te krijgen.

De *Overland China Mail* van 10 Augustus wijdt haar bijzondere aandacht aan den handel in koelies, die, zegt het blad, allerdringendst voorziening eischt. Het wijst te dien einde op de schreeuwende misbruiken die aangewend worden om de Chinezen, die men tot koelies wil bezigen, aan boord der schepen te lokken en op de slechte behandeling, die zij, eenmaal als zoodanig geëngageerd zijnde, dikwijls aan boord ondervinden; terwijl het niet zelden gebeurt, dat de koelies zelven niet weten wat eigenlijk hunne bestemming is. Als een voortreffelijken maatregel vestigt het de aandacht op een door de Peruaansche regering ten aanzien van dezen tak van handel genomen besluit. Daarbij toch wordt — op grond dat de handel zoo als die thans dikwijls gedreven wordt, in een soort van slavenhandel ontaardt, die zonder de menschelijkheid te onteeren, niet langer mag voortduren; dat er gevallen zijn voorgekomen, dat meer dan een derde gedeelte dezer koelies aan boord, gedurende de reis, zijn omgekomen, ten gevolge van opeenstapeling in de schepen, van slecht voedsel als anderzins, dat er veelal strenge straffen op de koelies toegepast worden wegens handelingen, die alleen voortvloeijen uit het besef van de bedriegerijen ten hunnen aanzien gepleegd, en derhalve uit eene regtmatige teleurstelling — bepaald: dat de invoer van koelies verboden is, zoo die gepaard is gegaan met dwangmiddelen of wreedheden, en dat derhalve de kapiteins die hen aan boord hebben, in de havens dier republiek bewijzen moeten overleggen, dat ze de koelies vrijwillig ingescheept hebben, terwijl zij in het tegenovergesteld geval voor de regtbanken zullen te regt staan en bovendien geldelijk verantwoordelijk gesteld worden voor de schade daardoor aan hen te weeg gebragt. Ten slotte wordt in dat besluit bepaald, dat de Chinezen, die op het grondgebied der republiek komen, naar eigen verkiezing, overeenkomstig de bestaande wetten, handel mogen drijven of zich aan meesters verhuren. Zij zullen alleen gehouden zijn de aangegane contracten met bepaald aangewezen personen na te komen.

Nadat het blad verder nog gewezen heeft op een in der tijd genomen besluit van het Congres der Unie, waarbij de Amerikaansche regering verzocht werd een onderzoek in te stellen naar de doelmatigheid van den maatregel, om den handel in koelies met Amerikaansche schepen als onwettig te verklaren, geeft het als zijne meening te kennen, dat die handel allezins zijn nut kan hebben, indien ze met menschlievendheid, vrijheid van wil van den kant der koelies, en met beleid uitgeoefend wordt. China toch is een land, dat overvloed heeft aan een aantal arbeiders, terwijl andere landen daaraan groote behoefte hebben. Op die wijze zal die handel voordeelen aanbieden en aan de koelies, die in andere landen vinden wat ze in China missen, en aan hunne meesters, terwijl daarenboven de vele rampen, die men tot dusverre te betreuren had, zoo als moord, brandstichting, enz., door de koelies meer uit een algemeen gevoel van wraak, dan door onmiddellijke aanleiding aan boord van schepen te weeg gebragt, door een humaner behandeling ook wel van zelve zullen ophouden.

Het blad deelt voorts de volgende voorbeelden mede van de slechte behandeling waaraan de Chinesche koelies aan boord der schepen met welke zij worden vervoerd, veelal zijn blootgesteld en de daaruit voortspruitende gevolgen.

De *Lady Montague*, kapt. Wells, verliet den 22sten April 1848 Southampton naar Aden, met steenkolen voor de *Peninsular and Oriental Company*. Zes weken na het vertrek overleed de kapitein en werd in het bevel opgevolgd door den eersten stuurman Smith. Na verloop van eenigen tijd werd deze man een dronkaard en begon hij zijne leerlingen slecht te behandelen. Geruimen tijd bleef het schip handel drijven tusschen Whampoa, Amoy, Shanghae en Hongkong, zonder verlof der reeders. Den 17den Februarij 1850 zeilde het van Cumsingmoon met 450 Chinezen, die in het denkbeeld verkeerden dat zij naar Californie vertrokken, doch zij waren inderdaad naar Callao bestemd, om gebezigd te worden tot het laden van guano op de Peruaansche eilanden. Zij werden digt opeengepakt en hadden zeer veel van de ratten te lijden.

Daar de vracht per dag bepaald was, nam de kapitein een omweg, zoodat de reis naar Callao vier maanden duurde. Al spoedig braken er ziekten uit, zoodat, toen men Hobarttown bereikte, reeds 170 Chinezen overleden waren, terwijl het aantal gestorvenen van de landverhuizers en de bemanning, toen men op de Peruaansche kust aankwam, ongeveer 300 bedroeg.

De kapitein was gewoonlijk dronken en men heeft hem met een blooten sabel over het dek zien loopen. Hij strafte twee Lascaarsche vrouwen allerstrengst met de laars, wegens eene beuzeling en liet daarbij een der leerlingen eene kaars in de hand houden. De vrouwen hadden slechts een katoenen kleed aan. De ziekten onder de Chinezen en Lascars vermeerderden nog door het overlijden van den doctor en meer nog door het slechte en bedorven voedsel. De Chinezen wilden hunne gestorvene landgenooten wier aangezigten deerlijk door de ratten waren verminkt niet aanraken. Vijf Chinezen sprongen in een vlaag van wanhoop over boord.

Slechts bij twee gelegenheden vertoonde zich onder hen een geest van verzet. De Indische Sarang geeselde een Lascar, die in de Chinesche taal de hulp der landverhuizers inriep en de laatste souden dit ook gedaan hebben, indien de supercarga niet was tusschen beide gekomen. Het tweede geval had plaats op het Peruaansche eiland San Lorenzo, waar zij quarantaine moesten houden en waar eenige matrozen der Engelsche oorlogsschepen uit brooddronkenheid hunne staarten afsneden, alstoen vertoonde zich een geest van muiterij doch zij werd spoedig tot bedaren gebragt.

Een ander geval:

Het Fransche schip *Albert*, kapt. Pain, vertrok in September 1850 van Cumsingmoon naar Peru met 158 koelies en eene lading voornamelijk uit zijde bestaande, doch keerde den 2den October te Hong-Kong terug met het berigt, dat de kapitein, de eerste en de derde stuurman, de kok en de supercarga door de Chinezen vermoord waren. De bemanning en de tweede stuurman hadden in het want de wijk genomen, doch werden verzocht op het dek te komen en het schip naar Hong-Kong te brengen. Den dag voor de aankomst aldaar verlieten 140 Chinezen in visschersvaartuigen het schip, een groot deel der lading, naar men zeide, mede nemende. De overigen werden door de politie in hechtenis genomen. De eene reden bestaat hierin, dat kapitein Pain er op aandrong dat de Chinezen zich rein zouden houden, hetgeen zij niet wilden doen, en hoewel kapt. Pain somtijds eene roede gebruikte, mishandelde hij de Chinezen nooit, ook waren er geen klagten aangaande het voedsel. De andere lezing zegt, dat hij de landverhuizers op de meest onmenschelijke wijze behandelde, hetgeen de ruggen van verscheidene hunner bewezen. Zij zeiden dat zij zonder oorzaak gegeeseld werden, b. v. als zij niet snel genoeg aten, als wanneer tevens hun rantsoen overboord geworpen werd, enz. Uit het onderzoek der policie bleek, dat de kapt. inderdaad de koelies met wreedheid had behandeld en het gevoelen der bemanning was, dat hij zijn eigen lot had uitgelokt.

Aan boord van de Engelsche bark *Herald* werden op 25 October de kapitein, de twee stuurlieden, de kok, de hofmeester en de timmerman, kort na het verlaten van Anjer, door twaal Oost-Indische matrozen vermoord, terwijl het schip door hen verlaten werd, met achterlating daarin van de vrouw van den gezagvoerder. Als reden gaven zij op, dat zij zich slechts verbonden hadden voor de kustvaart en voor een tijd van drie maanden, terwijl zij later vernamen, dat het schip van Hongkong naar Leith bestemd was. Ook hadden zij redenen van klagen over het ontoereikende voedsel, waardoor zij waarschijnlijk allen voor hunne aankomst in Engeland zouden zijn omgekomen. Zoo verhaalden zij ook dat toen de kapitein vernam dat eenige hunner op het dek van honger en dorst uitgeput lagen, gezegd had: Welnu als zij van honger omkomen, zullen wij ze over boord werpen. — Tien der muitelingen werden te Hongkong ter dood veroordeeld.

De Engelsche bark *Victory*, van Cumsingmoon naar Callas bestemd, had 355 koelies aan boord. Den 26sten Januarij 1852 kwamen zij in opstand en vermoordden den kapitein, den tweeden stuurman, een matroos en den kok. De eerste stuurman en de overige bemanning werden gespaard; zij werden gedwongen het schip verder te sturen, dat twee dagen later door de Chinezen verlaten werd; nadat zij de lading geplunderd hadden, landden zij op twee eilanden in de golf van Siam. De eerste stuurman

zegt dat de kapitein een bezadigd man was en er geene slechte behandeling aan boord voorviel. Hij wist geen reden voor den moord.

Dat er echter wel eenige aanleidende oorzaak voor den moord bestaan zal hebben, behoeft wel geen betoog, want was die alleen geschied uit een lust tot bloedvergieten, dan zouden de Chinezen al de Europeanen vermoord hebben.

Het Peruaansche schip *Beatrice*, met 300 koelies aan boord, van China naar Callao bestemd, werd lek, als wanneer de kapitein Singapore aandeed. Aldaar werden de koelies oproerig, maakten zich in massa meester van de booten en voeren daarmede naar land.

De Britsche bark *Panama* was met koelies naar Havana bestemd. Verschillende malen tracht. ten deze het schip te nemen, waarom men Singapore aandeed en aldaar 16 der belhamels ontscheepte; men kon de oorspronkelijke bemanning echter niet bewegen de reis te vervolgen.

Monument voor den Vice-Admiraal J. C. Koopman.

Het is ruim een jaar geleden dat de Ned. zeemagt, het verlies van eenen Rijk nog gevoelende, een nieuw zwaar verlies leed in het afsterven van Jan Coenraad Koopman, in den jare 1790 te Amsterdam geboren. Hij had den lande van het jaar 1803 af ter zee gediend, en van zijne jeugd af had hij zich reeds onderscheiden als een kloek en onverschrokken man. We behoeven zijne talrijke wapenfeiten, op verschillende punten, ter zee of te land, wel niet in de geheugenis te roepen; zij zijn spoedig na zijnen dood der vergetelheid ontrukt, en voor een belangrijk gedeelte heeft hij die zelf beschreven. Maar het is niet meer dan pligt te herinneren aan het groot aandeel, dat hij had aan de overwinning bij Palembang (Junij 1821), waar hij door den opperbevelhebber der expeditie, den generaal majoor de Kock werd onderscheiden, zoodat hij met den luit. kolonel Taets van Amerongen, waardig werd gekeurd de tijding der zege eerst naar Batavia, vervolgens naar het moederland over te brengen. Naar O. I. teruggekeerd, nam hij aan verschillende togten, vooral in de Molukken, deel, en mogt in 1830 weder de eer genieten van de beëindiging des oorlogs op Java naar Z. M. den koning overtebrengen. Nu ving het gedenkwaardigste tijdperk zijns levens aan: de gebeurtenissen in Belgie deden de deelneming van de zeemagt ter beveiliging van den vaderlandschen bodem noodig zijn; Koopman werd tot opperbevelhebber van Neerlands scheepsmagt voor Antwerpen benoemd. Hoe verdienstelijk hij zich in dat kommandement gedroeg; hoe hij met zoo vele braven in 1834 het lot der krijgsgevangenschap moest deelen; hoe hij met onderscheidingen van koning en medeburgers werd vereerd: dat alles is, ofschoon sedert bijkans het vierde eener eeuw is verstreken, nog versch in het geheugen. In April 1831 was hij tot kapt. ter zee bevorderd, in 1833 met het kommandeurskruis der Milit. Willemsorde versierd, met een gouden eeredegen door eenige Amsterdamsche ingezetenen beschonken, en, namens de Nederlandsche natie, werd hem eene gouden medaille vereerd, door de commissie van erkentenis aan de strijders op de citadel van Antwerpen en de Schelde.

Vervolgens deed hij nog eene reis naar O. I., had een gewigtig aandeel aan de krijgskundige verbetering van Java, de vestiging aldaar van een maritiem etablissement, het aanleggen van een droog dok en andere nuttige inrigtingen. In 1838 in het vaderland teruggekeerd, werd hij tot hoofd van het koninkl. instituut in Medemblik benoemd, trapswijs in rang bevorderd, zoodat hij in 1848 tot vice admiraal werd verheven en tevens tot lid van het hoog militair geregtshof aangesteld. Hij toonde zich in dat regterlijk collegie een even ijverig en naauwgezet regter, als hij vroeger een wakker en beleidvol zeeman was geweest.

Na zijn overlijden hebben vrienden en hoogschatters van den braven Koopman zich met zijne betrekkingen vereenigd, om hem een gedenkstuk te stichten; dit is thans gereed en voor het schoone doel uitmuntend uitgevallen.

Wat het gedenkteeken betreft, het bestaat uit drie massive granietblokken, op een breeden grondslag; de granietblokken wegen acht tienduizend Ned. ponden en zijn 5 el lang. Zij zijn bewerkt in de ateliers van de heeren Devillers en Co. te Rotterdam en naar de getuigenis van deskundigen zeer fraai gebeeldhouwd. De voorzijde bestaat in eene prachtige trophée, uit verschillende wapenen en versieringen zamengesteld en gekroond door een kunstvolle guirlande, welke zich over de vier zijden uitstrekt. Op de hoofdzijde en de zijden zijn toepasselijke opschriften gebeiteld.

Het geheel vereenigt wat men in een gedenkstuk, vooral van een krijgsman, gaarne wenscht, eenvoudigheid die kracht kenschetst. De sieraden zijn fraai maar niet overtollig en het geheel zal voorzeker een diepen indruk maken. (*R. Ct.*)

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 18den dezer, van Plant. Bentshope, 30 vaten a 12,12 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 19n. dezer, het schip *Snelheid*, kapt. Henning, van Amsterdam, Passagiers: de Heeren J. de Vries, J. Giesberts, benevens 6 geestelijke zusters.

Uitgeklaard.

Den 18n. dezer, het Nd. Am. schip *Californie*, kapt. S. Center, naar Boston, lading: 350 vaten Melassie 41.456 gall., 238 vaten Suiker 128,396 pond, 2 balen heele Koffij 390 pond, 1705 pond oud Koper, 705 pond oud Tin en uit het Entrepot 22 roode kelders Jenever.

Idem, de Nd. Am. Bark *Maryland*, kapt. F. King, naar Boston, lading: 130 vaten Melassie 15,307 gall. en 122 vaten Suiker 173,940 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna, kapt. B. Schil, adres bij M. D. Huidekoper. SLUIT *HEDEN*.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Javaan, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Christina Alida, kapt. Welger, adres bij Gisius & Co.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. Degenhard.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

ADVERTENTIEN.

(14762) Wordt bij inschrijving, tegen *gereed geld*, van Plant. *la Mastrouge*, te koop aangeboden:

22 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ten kantore van EDUARD KÖLLE aangenomen en geopend worden op **MORGEN** den 21n. dezer, des morgens ten 11 ure; zullende na de toewijzing, de Suiker voor rekening en risico van den kooper, onmiddellijk moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 20 November 1856.

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,
zal MORGEN om 9 ure, verkoopen:
Een stel *nieuw BEDDENGOED* en 2 *extra fraaije* SPIEGELS.
Alsmede: Een groote *BUL*, enz. (14763)

Wordt te Koop gevraagd:
Gepeld **KOORN** in vaten en in zakken.
(14233) SANDTMANN & Co.

CONTANT
Verkrijgbaar bij
A. HEWITT:
Extra qualiteit WITLOOD en LIJNOLIE, dito VALKERS BIER per mand, **JENEVER** in kwart, halve en heele leggers, extra *PORTER* en *STRONG ALE*, **PATENT OLIE**, fijne Amerikaansche *STOELEN* in soorten en veel meer andere **GOEDEREN**; *de prijzen moderaat.* [14760]

PILLEN
uit het Plantenrijk
van
Dr. J. A. MULLER Jz.
Preservatief en Curatief.

Eene twintigjarige ondervinding, in de tropische gewesten, heeft Dr. **MULLER** tot de overtuiging gebragt, dat alle ziekten haar ontstaan te danken hebben aan dyscrasie van het bloed, ontsteltenis van de maag, ingewanden en nieren, en onderdrukte huiduitwaseming. Het is hem gelukt, **Pillen** uit het plantenrijk te bereiden, die de voorbeschiktheid en oorzaken der ziekten wegnemen, de onderdrukking en stoornis der verschillende organen van het menschelijk ligchaam herstellen en in eene aangename harmonie teruggbrengen, zoodat de patient, na het gebruik dezer **pillen**, spoedig hersteld zal zijn. Zij maken het hoofd helder, de borst ruim, de maag graag; zij zuiveren ingewanden en nieren, verbeteren het bloed en herstellen de huiduitwaseming.

Zij worden dus aangewezen in alle heerschende epidemiën, catarrhale en heete koortsen, moeras- en gele koorts; ook in Chronische ziekten; bij hæmorrhoïdale ongesteldheid en stoornissen der menses; geelzucht, waterzucht, enz.

Zwangere en zogende vrouwen kunnen ze gerust gebruiken, als werkende niet op de vrucht of zuigeling terug.

Hare werking is spoedig, zeker, zacht, zonder pijn of snijding.

Deze **Pillen** zijn alhier verkrijgbaar bij den Apotheker H. GOUDMAN a **50** Cts., **75** Cts., *f* **1**, *f* **1,50**, enz. [14761]

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**